

Đề bài

Buổi sáng đẹp
trời trên cánh
đồng quê bởi
bởi lúa tốt.

Em hãy tả lại
quang cảnh đó.

Bài làm

Từng được đi thăm nhiều cánh đẹp vào các mùa khác nhau, nhưng đối với em, chỉ có cánh đồng lúa chín vào buổi sáng mùa hè là để lại cho em nhiều ấn tượng sâu sắc và đẹp đẽ nhất về quê hương mình.

Buổi sáng tháng năm mùa hè thật đẹp. Lúc ấy, vàng mặt trời đỏ rực vừa nhô lên, chiếu những tia nắng đầu tiên lên mọi cảnh vật. Cánh đồng lúa như bừng lên sau một đêm ngủ say. Ánh nắng ban mai làm cho đồng lúa ánh lên màu vàng óng ả. Bầu trời trong xanh, cao thăm thẳm, không một gợn mây. Trên đường làng, người dắt trâu đi cày, người mang liềm hái, quang gánh, xe thò đi gặt thật tấp nập. Ai cũng tươi vui hơn hờ khi thấy lúa tốt.

Nhìn từ xa, trông cánh đồng lúa như một tấm thảm vàng rực. Đồng lúa mênh mông, mỗi cánh cò bay. Gió thổi nhẹ nhàng làm hương lúa bay ngất ngất. Nhấp nhô trên biển vàng ấy là những chiếc nón trắng của các bác nông dân đang gặt lúa. Những chiếc liềm cứ thoăn thoắt đưa đi đưa lại. Những bó lúa vàng chất đầy mãi lên. Từ đám ruộng, chỗ những chiếc nón nhấp nhô, vang lên giọng dân ca trong trẻo:

Ai ơi chớ bỏ ruộng hoang

Bao nhiêu tác đất tác vàng bấy nhiêu.

Em bước xuống một ruộng lúa. Lúa rất tốt. Cụm lúa nào cũng mập mạp. Những bông lúa nặng trĩu hạt vàng, ngả về một bên. Trên những chiếc lá cứng, sắc, còn đọng lại những giọt sương sớm được ánh mặt trời chiếu vào long lanh như những viên ngọc nhỏ. Em nâng một bông lúa lên ngắm nghía. Hạt lúa tròn đều, cộm vào tay em ram ráp. Em nghe như có tiếng những cây lúa thì thầm: “*Này, bạn ơi! Các bạn nông dân sắp đến rồi đấy. Họ sắp đem chúng ta về phơi khô rồi cất vào bồ*”. Em thốt lên: “*Lúa đẹp quá!*”. Các bác nông dân áo đầm mồ hôi vì mệt nhọc, nhưng khi nhìn thấy lúa tốt chắc lòng dào dạt niềm vui.

Chẳng mấy chốc, mặt trời đã lên cao và không còn dịu mát như hồi sáng sớm nữa. Các bác nông dân đã xếp lúa lên xe, hoặc bó lúa, gánh về.

Cánh đồng lúa chín thật đẹp và đáng yêu. Nhờ có đồng lúa mà em có được những bát cơm ngon trên tay. Em hiểu rằng để làm ra một hạt thóc vàng, các bác nông dân đã phải vất vả như thế nào. Và em thêm yêu quê hương, đất nước; nơi có “*Một hạt thóc vàng, chín giọt mồ hôi*” đã nuôi em khôn lớn; nơi có những kỷ niệm tuổi thơ êm đềm em không thể nào quên.